

Sompioseuran perinteellisille Kiiskis-markkinoille:Kaarlo Peura

Kuin satulinna rauhaisa,
taru Akmelin kummulla on.
Keskellä altaan kohdatessa laavun,
tuo kuva mieliin painuva on.

Sadepisaroiden hiljainen soitto,
sen pilvet yllesi lahjoittaa.
On uusi syksyinen aamunkoitto,
sen toivemieliin taas Sompio aloittaa.

Kiiskis-markkinat keskellä Sompion armaan,
vain harvoille muinoin tuttu tää lie.

Meille tää on perinne varmaan,
saadaan saalista tai ei.

Tänne altaan keskelle voimme,
nyt tulla katsomaan.
Elon kolhuja kun yhdessä koimme,
nyt niitä yhdessä muistellaan.

Elo antoiko parhaiten meille,
evakko allas kantajan osan kun sain.

Sanon ystävät rakkaat teille,
tää elon rikkaus olla myös voi.

Työn taistelun jäljet on meillä,
ne ikä tullessaan uudistaa.
Osa raskain on vanhuus meillä,
kun katsoo tervettä astujaa.

Elon koulussa kasvoimme kerran,
siks' käymme viel pystyssä päin.

Osa ihmisen kädessä Herran,
siihen tyydymme nöyrinä näin.

Täällä olemme kuin perhe suuri,
meitä elon kohtalot yhdistää.
On rinnalla eläjä siunaa suuri,
kun sun yksin vaikeus yllättää.

Sulle Sompio kotimme rakkain,
jos köyhän kiitoksen lausua saan.

Olet elon keitaista kaikista parhain,
sun vertaista elon matkalla muistella saan.

Kaarlo Peura